

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЯК ГАРАНТІЯ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

© 2015 ПЛЕШАКОВА Н. А.

УДК 336

Плешакова Н. А. Інноваційний розвиток як гарантія фінансової стабільності України

Мета статті полягає в дослідженні позиції України у світових рейтингах, які оцінюють технологічну та інноваційну конкурентоспроможність країн, та обґрунтування необхідності інноваційного розвитку для забезпечення фінансової стабільності. Розглянуто сутність поняття «фінансова стабільність», систематизовано погляди дослідників на особливості інноваційних процесів. У результаті дослідження було проаналізовано позиції України у світових рейтингах, зокрема: Глобальному інноваційному індексі (Global Innovation Index), Індексі глобальної конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму (The Global Competitiveness Index), Індексі економіки знань (The Knowledge Economy Index) Інституту Світового банку та Загальному інноваційному індексі Європейського інноваційного табло (European Innovation Scoreboard). Перспективою подальших досліджень у даному напрямі є визначення шляхів розвитку державної інноваційної політики для забезпечення фінансової стабільності України.

Ключові слова: Глобальний інноваційний індекс, Індекс глобальної конкурентоспроможності, Європейське інноваційне табло, Індекс економіки знань, інновації, інноваційна політика, рейтинг, фінансова стабільність.

Рис.: 1. **Бібл.:** 11.

Плешакова Наталія Анатоліївна – аспірантка, Київський національний університет ім. Т. Шевченка (вул. Володимирська, 60, Київ, 01601, Україна)
E-mail: ayanata@ya.ru

УДК 336

UDC 336

Плешакова Н. А. Инновационное развитие как гарантия финансовой стабильности Украины

Plieshakova N. A. Innovative Development as a Guarantee of the Financial Stability in Ukraine

Цель статьи заключается в исследовании позиции Украины в мировых рейтингах, оценивающих технологическую и инновационную конкурентоспособность стран, и обоснование необходимости инновационного развития для обеспечения финансовой стабильности. Рассмотрены сущность понятия «финансовая стабильность», систематизированы взгляды исследователей на особенности инновационных процессов. В результате исследования были проанализированы позиции Украины в мировых рейтингах, в частности: Глобальном инновационном индексе (Global Innovation Index), в Индексе глобальной конкурентоспособности Всемирного экономического форума (The Global Competitiveness Index), Индексе экономики знаний (The Knowledge Economy Index) Института Всемирного банка и общем инновационном индексе Европейского инновационного табло (European Innovation Scoreboard). Перспективой дальнейших исследований в данном направлении является определение путей развития государственной инновационной политики для обеспечения финансовой стабильности Украины.

The article is aimed at studying Ukraine's positions in the world rankings, which estimate the technological and innovative competitiveness of countries, substantiating of the necessity of innovation development to ensure financial stability. Essence of the notion of «financial stability» was considered, views of researchers on specifics of innovative processes were systematized. As result of the study, Ukraine's positions in the world rankings have been analyzed, in particular: the Global Innovation Index, The Global Competitiveness Index of the World Economic Forum, The Knowledge Economy Index of the World Bank Institute and global innovation index of the European Innovation Scoreboard. Prospect of further research in this area is to determine ways of development of the State innovation policy in order to ensure the financial stability of Ukraine.

Ключевые слова: Глобальный инновационный индекс, Индекс глобальной конкурентоспособности, Европейское инновационное табло, Индекс экономики знаний, инновации, инновационная политика, рейтинг, финансовая стабильность.

Key words: Global Innovation Index, The Global Competitiveness Index, European Innovation. Scoreboard, The Knowledge Economy Index, innovation, innovation policy, rating, financial stability

Рис.: 1. **Библ.:** 11.

Рис.: 1. **Библ.:** 11.

Плешакова Наталья Анатольевна – аспирантка, Киевский национальный университет им. Т. Шевченко (ул. Владимирская, 60, Киев, 01601, Украина)
E-mail: ayanata@ya.ru

Plieshakova Nataliia A. – Postgraduate Student, Kyiv National University named after T. Shevchenko (vul. Volodymyrska, 60, Kyiv, 01601, Ukraine)
E-mail: ayanata@ya.ru

Прискорення процесів глобалізації фінансових зв'язків і посилення конкуренції на світових ринках вимагають об'єктивної необхідності системних і скоординованих дій держави, бізнесу й суспільства в забезпеченні фінансової стабільності країни. Підґрунтям стабільного економічного зростання є інноваційний розвиток економіки держави в цілому та промисловості, зокрема. Інноваційність економіки передбачає можливість створювати, розповсюджувати та нарощувати нововведення, за рахунок створення інноваційної продукції та інноваційних технологій.

Проблеми інноваційного розвитку національної економіки привертають увагу багатьох вітчизняних і зарубіжних вчених, серед них: П. Друкер, Дж. Кейнс, М. Портер, В. Геець, Н. Данік, І. Лютий, М. Коңдратев, М. Крупка, Л. Федулова, А. Чухно та інші. Більшість вчених вважають, що саме від активності державної політики залежить інноваційний розвиток економіки та фінансова стабільність держави.

Метою статті є дослідження позиції України у світових рейтингах, які оцінюють технологічну та інноваційну конкурентоспроможність країн, та обґрунтування необхідності інноваційного розвитку для забезпечення фінансової стабільності.

Для сучасної світової економіки поняття «стабільність» є фундаментальним, оскільки без достатнього рівня стійкості національних і світових фінансових ринків неможливо забезпечити економічне зростання й надійне функціонування фінансового сектора. Це обумовлено глобалізаційними процесами, лібералізацією зовнішньоекономічних зв'язків, послабленням державного контролю та ін. факторами.

В. В. Козюк пропонує таке визначення: «під глобальною фінансовою стабільністю розуміємо такий розвиток фінансового сектора, який би сприяв довгостроковому зростанню глобальної економіки в цілому, забезпечив безперешкодне фінансування дефіцитів пла-

тіжних балансів із приватних джерел ..., створив рамкові умови для запобігання кризовим ситуаціям у фінансово-банківській і валютно-курсовій сферах ... » [4].

П. Шпіка визначає фінансову стабільність як процес, який включає достовірну оцінку фінансових ризиків та ефективну систему управління ними з використанням новаторського підходу [9].

Поняття фінансової стабільності розглядається Ф. Мишкіним через стан нестабільності, коли фінансова система більше не може виконувати свою роботу в управлінні обігом коштів, які мають здатність перетворюватися в інвестиції [11].

Таким чином, для визначення макроекономічної стабільності доцільно використати інтегрований підхід, який поєднує досягнення фінансової стабільності поряд із піднесенням виробництва за допомогою інноваційного розвитку.

Вичерпання чинників екстенсивного економічного розвитку обумовлює постійне посилення уваги до пошуку нових факторів прискорення економічної динаміки, адекватних сучасному стану розвитку світової економіки. Прогресивні технології, організаційні рішення все більшою мірою визначають економічний успіх діяльності держави, забезпечують розвиток і фінансову стабільність. Інноваційні процеси суттєво змінюють світові ринки.

Інноваційна діяльність є складним процесом трансформації новоотриманих ідей та знань в об'єкт економічних відносин. Інноваційна діяльність в умовах переходу економіки на інноваційний шлях розвитку набуває особливого значення. Охопивши різні аспекти ринкових відносин (виробничі, підприємницькі, соціальні, науково-технічні), інноваційний процес сприяє зростанню промислового виробництва, дає змогу підвищувати продуктивність праці, залучати до виробничої сфери нові резерви.

Зрозуміло, що такий процес становить складну багаторівневу систему економічних відносин щодо «уречевлення» знань, якій властиві специфічні взаємозв'язки та закономірності. З огляду на значну, часом визначальну, роль, яку інноваційні процеси відіграють у сучасній економіці, визначення та врахування цих особливостей є неодмінною умовою забезпечення ефективності економічної стратегії держави [6].

Основними особливостями інноваційних процесів стають: зростаюче насичення науково-інноваційним продуктом (ідеями, патентами, інформацією тощо) і різноманітною інноваційною продукцією (новими конкурентоспроможними товарами, послугами), а також якісно новий характер конкуренції, головною ознакою якої є можливість співробітництва конкурентів у розробці та здійсненні інноваційних проектів [8].

Для довгострокового прогнозування розвитку науки та технологій у розвинених країнах (Японії, Німеччині, Великобританії, США, Франції й багатьох інших) активно використовується методологія Форсайт (метод передбачення). Форсайт зарекомендував себе як найефективніший інструмент для визначення пріоритетів у галузі науки та технологій [3].

Аналіз інноваційної активності можна проводити на трьох ієрархічних рівнях:

- ✦ *глобальному* – порівняння груп (блоків) країн, сформованих як за географічним, так і політико-економічним критерієм (країни Східної Європи та Центральної Азії, Америки та Європи, ЄС та СНД і т. д.). Рівень об'єктивності результатів подібного порівняння досить низький, враховуючи внутрішні особливості країн, існуючий розрив у статистичних показниках соціально-економічного розвитку країн;
- ✦ *національному* – порівняння окремих країн, що більш коректно з точки зору об'єктивності отриманих результатів, оскільки в даному випадку, незважаючи на те, що проблема вибору показників для оцінки все ще залишається дуже гострою, усе ж можливо визначити набір уніфікованих показників, що дозволяє виконати порівняльний аналіз країн, визначити їх сильні та слабкі сторони;
- ✦ *регіональному* – порівняння регіонів всередині конкретної країни як найбільш коректне з точки зору порівняльності використовуваних показників, оскільки вони, як правило, приймаються на державному рівні та не відрізняються від регіону до регіону.

Джерелами статистичних даних для аналізу інноваційної активності на глобальному рівні виступають великі міжнародні організації, в числі яких ООН, МВФ, Світовий банк, СОТ. Міжнародні та національні бази статистичних даних охоплюють практично всі аспекти глобального розвитку. Дуже корисними для міжнародних досліджень можуть бути різні індекси [5].

Зокрема, про низький рівень розвитку інноваційного середовища в Україні свідчать низькі позиції України в міжнародних рейтингах, які оцінюють технологічну та інноваційну конкурентоспроможність країн. Серед них Глобальний інноваційний індекс міжнародної бізнес-школи INSEAD Всесвітньої організації інтелектуальної власності, Глобальний індекс конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму в Давосі, Індекс економіки знань Інституту Світового банку та Загальний інноваційний індекс Європейського інноваційного табло, що оцінюється компанією EuroINNO за підтримки Єврокомісії [3].

Найпоширенішим інструментом для міжкраїнних порівнянь на загальносвітовому рівні є Глобальний інноваційний індекс (*Global Innovation Index*) – методика оцінки ефективності національних інноваційних систем, розроблена експертами Корнельського університету, міжнародної бізнес-школи INSEAD і Всесвітньою організацією інтелектуальної власності, що дозволяє визначити диспозицію країн – інноваційних лідерів та аутсайдерів. Фахівці у сфері інновацій вважають цей показник найбільш всеохоплюючим і придатним для комплексного оцінювання ступеня інноваційності країни, активності урядів у стимулюванні інноваційної діяльності та результатів комерціалізації наукової діяльності. Глобальний інноваційний індекс фокусується на визначен-

ні слабких і сильних сторін країн в інноваційній сфері, а також їх здатності до використання новітніх технологій та людського потенціалу. Оцінюються вхідні критерії, які засвідчують інноваційну спроможність країни, та результуючі критерії, які демонструють ефективність інноваційної діяльності [5].

Згідно з доповіддю «Глобальний інноваційний індекс 2015», провідними країнами-інноваторами у світі є Швейцарія, Сполучене Королівство, Швеція, Нідерланди і Сполучені Штати Америки, у той час як Китай, Малайзія, В'єтнам, Індія, Йорданія, Кенія і Уганда входять до групи країн, які вийшли в лідери серед країн з аналогічними економічними показниками. Україна у загальному рейтингу займає 64 місце зі 141 країни, для порівняння у 2014 ро. вона займала 63 місце.

За даними останнього звіту Всесвітнього економічного форуму про глобальну конкурентоспроможність у 2014–2015 рр., Україна серед 144 країн посіла 76-е місце проти 84-го у 2013–2014 рр. Провідні позиції займають Швейцарія, Сінгапур та США, які складають трійку лідерів. З інших країн СНД Росія за рік піднялася з 64 на 53 місце, Молдова – з 89 на 82, Киргизстан – зі 121 на 108, Азербайджан – з 39 на 38 місце, Казахстан зберіг 50-у позицію, Вірменія опустилася з 79 на 85 у загальному рейтингу.

За даними Звітів про індекс глобальної конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму за 2014–2015 рр., Україна досягла другої стадії розвитку – країни з ефективноорієнтованою економікою. Відтак, визначальними чинниками конкурентоспроможності для України є: вища та професійна освіта, ефективність товарних ринків, ефективність ринку праці, розвиненість фінансового ринку, технологічна готовність, обсяг ринку. За методикою Всесвітнього економічного форуму, для країн, які в загальному рейтингу не досягли 50-го місця, будь-яка окрема складова індексу, що відповідає значенню рейтингу вище, ніж 51-е місце, вважається відносною конкурентною перевагою. Тому «Вища та професійна освіта», «Охорона здоров'я та початкова освіта» та «Обсяг ринку» є конкурентни-

ми перевагами України. До групи критичних відставань України (позиція у загальному рейтингу нижче 100-го місця) належать: «Інститути», «Ефективність товарних ринків», «Розвиненість фінансового ринку», «Макроекономічна стабільність» [10].

Важливою складовою реалізації політики ЄС у науково-інноваційній сфері стало створення спеціальної системи Європейського інноваційного табло – *European Innovation Scoreboard (EIS)*. Система індикаторів дозволяє зафіксувати ситуацію в кожній галузі – як у кожній країні, так і у цілому по ЄС, сформулювати оціночні шкали, відслідковувати тенденції (тренди) за ключовими показниками. Аналіз отриманої інформації дає змогу розробити заходи практичної допомоги тим країнам, які мають відносно невисокі значення показників, що прийняті як контрольні.

За даними індикаторів Європейського інноваційного табло, Україна має статус «Інноватор, що формується» зі значенням зведеного індексу 0,206, випереджаючи Болгарію (0,175). Найближчим конкурентом, якого Україна може наздогнати, є Румунія (0,219). Загалом же значення зведеного індексу інновацій для України є вдвічі меншим за середнє по країнах ЄС (0,544).

Так, серед країн, які брали участь в Інноваційному табло Євросоюзу 2014 за напрямом «Людські ресурси», Україна із значенням 0,561 випередила Латвію, Грецію і Люксембург та ряд інших країн. Найближчим конкурентом України на даний момент є Польща (0,567). У свою чергу, середнє значення по ЄС становить 0,583, що лише на 4% більше за відповідне вітчизняне. Загалом, європейські аналітики оцінюють Україну як країну з високим рівнем освіченості дорослого населення, що і підкреслює значення напряму «Людські ресурси».

Більш впевнену позицію Україна займає за напрямом «Інвестиції фірм». Зі значенням 0,311 Україна випередила Туреччину (0,093), Латвію (0,105), Румунію (0,128), Болгарію (0,133), Норвегію (0,194) і ряд інших країн. Загалом із 35 країн – учасниць дослідження за даним напрямом Україна зайняла 22-гу позицію. У порівнянні із середнім значенням по ЄС (0,417) відповід-

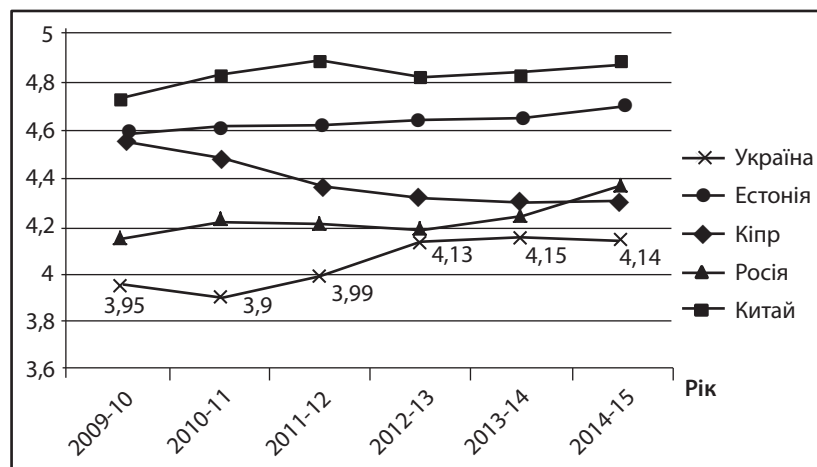

Рис. 1 Динаміка показників індексу конкурентоспроможності 2006–2014 рр.

Джерело: побудовано автором на основі [10].

не значення для вітчизняної економіки становить від нього 75%, що є досить пристойним результатом. Проте залишається питання «віддачі» інвестицій, тобто їхньої ефективності та впливу на розвиток інноваційної діяльності, структурну перебудову та зростання високотехнологічних секторів [1].

Дещо відрізняється від європейської система вимірювання інноваційного розвитку територій у США. Зведений індекс інноваційного розвитку (*Portfolio Innovation Index*) американських регіонів (штатів і округів) складається з чотирьох блоків, кожному з яких присвоєно різні вагові коефіцієнти: людський капітал (30%), економічна динаміка (30%), продуктивність і зайнятість (30%) і добробут (10%). До кожного блоку входять від 5 до 7 показників, що відображають його зміст.

Заслуговує на увагу щорічний Індекс економіки знань (*The Knowledge Economy Index*) – комплексний показник, який характеризує рівень розвитку економіки, заснованої на знаннях, у країнах і регіонах світу, що розраховується за методикою Світового банку. В основі розрахунку Індeksu лежить запропонована Світовим банком «Методологія оцінки знань», яка включає комплекс зі 109 структурних і якісних показників, об'єднаних у чотири основні групи. У 2012 р. дослідження охопило 146 держав і територій. Індекс використовується державами для аналізу проблемних моментів в їхній економічній політиці та вимірювання готовності країни до переходу на модель розвитку, заснованої на знаннях.

За підсумками 2012 р. Україна посіла 56 місце серед 146 країн в рейтингу Індeksu «Економіки знань-2012» з показником 5,73 та зайняла перше місце серед країн з рівнем доходу нижче середнього. Найближчими сусідами України за рейтингом є Росія (55-те місце зі значенням індексу 5,75) та Македонія (57-ме місце зі значенням індексу 5,65). Треба зазначити, що протягом 2007–2009 рр. позиція України була незмінною – 51-е місце рейтингу, хоча у 2000 р. вона займала 55-ту позицію зі значенням індексу 5,65. Основною конкурентоспроможною перевагою України залишається освіта (21-е місце в рейтингу). Коефіцієнт охоплення вищою та середньою освітою серед населення віком від 17 до 21 років упродовж останнього періоду (2000–2012 рр.) становив 81%. Рейтинг субіндексу освіти України піднявся на 10 позицій, що забезпечено істотним покращанням усіх його індикаторів-складників. Також варто зазначити, що до першої п'ятірки рейтингу увійшли: Швеція, Фінляндія, Данія, Нідерланди та Норвегія [2].

З вищенаведеного зрозуміло, що моніторинг результатів інноваційної діяльності посідає одне з ключових місць при аналізі інноваційної діяльності, оцінці її ефективності як організації, так і економіки країни в цілому, що вимагає серйозного аналізу наявних методик і умов їх застосування. Протягом останніх 10–20 років світова практика ефективно використовує декілька основних методик оцінки інноваційного розвитку країн, а саме:

- 1) європейську шкалу інновацій EIS;
- 2) систему індикаторів оцінки інноваційної діяльності ОЕСР;

- 3) систему Всесвітнього економічного форуму;
- 4) методологію оцінки знань Світового банку – КАМ.

Ефективність таких методик підтверджено практичною апробацією в країнах з різним рівнем розвитку економічних, соціальних і політичних відносин, а також іншими характерними особливостями [3].

Таким чином, сьогодні Україна продовжує розвиватися без суттєвого використання свого інноваційного потенціалу. Інноваційна продукція освоюється в основному шляхом використання науково-технічних надбань попередніх років. Такий тип інноваційного розвитку має досить вузькі межі й не дає можливості підтримувати конкурентоспроможність вітчизняних підприємств протягом тривалого періоду. Науково-технічні роботи вимагають великих витрат, в Україні ж державне фінансування інноваційних робіт за останні роки зменшилося настільки, що за показниками роздержавлення інноваційної сфери ми випередили всі країни «Великої сімки», крім Японії. Усе це свідчить про відсутність в Україні стійких засад інноваційної моделі розвитку, що пояснюється цілою низкою серйозних проблем. Серед них, насамперед, – неадекватність технологічної структури економіки цілям і вимогам інноваційної моделі розвитку [7].

Інноваційний шлях розвитку реально може бути досягнутий у разі виконання певних умов, серед яких можна виділити такі: якісна оцінка інноваційного потенціалу, зокрема в регіональному і галузевому вимірах; розроблення концептуальних основ і механізмів управління інноваційним розвитком; формування відповідної інфраструктури, що здатна забезпечити гідний старт інноваційного процесу; об'єднання зусиль державної влади, бізнесу, науково-освітнього сектора й громадськості як цілісного корпоративного об'єкта саморозвитку.

ВИСНОВКИ

Головною метою кожної країни є забезпечення сталого економічного зростання. Безпосередньо фінансова стабільність не є гарантом економічного зростання в країні, але її відсутність стає каталізатором внутрішніх кризових процесів, що негативно позначається на діяльності її зовнішніх торговельних і фінансових партнерів. Головною метою державної інноваційної політики повинно бути створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, зокрема створення єдиної правової бази щодо інноваційного розвитку; визначення простої і зрозумілої, з чіткими пріоритетними напрямками стратегії інноваційного розвитку України; забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоздатної продукції. Окрім того, важливим моментом інноваційно-технологічного оновлення економіки може стати стимулююча податкова політика.

Позиції нашої держави в міжнародних рейтингах, які оцінюють технологічну та інноваційну конкурентоспроможність країн, свідчать про те, що зростання еконо-

міки країни можливо лише за умов проведення цілеспрямованої інноваційної політики. Ефективна координація макроекономічної політики в поєднанні з виваженою інноваційною політикою – це один з основних принципів, що веде до фінансової стабільності держави. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. **Гродський С. В.** Європейське табло інноваційного розвитку та Україна / С. В. Гродський // Інноваційна економіка. – 2012. – № 12. – С. 28–31.

2. **Задніпряна Т. С.** Умови створення інноваційної моделі розвитку економіки України / Т. С. Задніпряна // Вісник Національного технічного університету «ХПІ». – 2011. – № 7. – С. 16–22.

3. Інноваційна спроможність та технологічна готовність української економіки у міжнародних порівняннях [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.uitei.kiev.ua/viewpage.php?page_id=432

4. **Козюк В.** Монетарні аспекти розвитку поглядів на проблему забезпечення глобальної фінансової стабільності / В.В. Козюк // Вісник НБУ. – 2007. – № 4 (134). – С. 34–39.

5. **Павленко І. А.** Світовий досвід аналізу та моніторингу інноваційного розвитку / І. А. Павленко, Л. А. Петренко // Агро-світ. – 2014. – № 16. – С. 3–11.

6. Перспективи інноваційного розвитку України : зб. наук. ст. за ред. Я. А. Жаліла [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://old.niss.gov.ua/Table/Zhalilo21/003.htm>

7. **Прокопенко І. Ф.** Інноваційна політика держави та її роль у забезпеченні розвитку економіки України / І. Ф. Прокопенко, Т. О. Стівбун // Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Серія «Економіка». – 2014. – Вип. 14. – С. 5–15.

8. **Сохнич А.** Інновації в період економічних трансформацій / А. Я. Сохнич, І. О. Іртищева // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності : збірник наукових праць : у 2-х вип. / ПДТУ. – Маріуполь, 2012. – Вип. 1, Т. 2. – С. 14–18.

9. **Шпіка П.** Питання фінансової стабільності в центральних банках / П. Шпіка // Банки та банківські системи країн світу. – 2007. – № 3. – С. 4–15.

10. The Global Competitiveness Report 2014 – 2015 [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2014-2015>

11. **Mishkin, F.** (1999). Global Financial Instability: Framework, Events, Issues / F. Mishkin // Journal of Economic Perspectives. – Vol. 13, No. 4, Autumn. – Pp. 3–20.

Науковий керівник – Боровікова М. О., кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів Київського національного університету імені Тараса Шевченка

REFERENCES

Hrodskiy, S. V. "Yevropeiske tablo innovatsiinoho rozvytku ta Ukraina" [European innovation scoreboard Development and Ukraine]. *Innovatsiina ekonomika*, no. 12 (2012): 28-31.

"Innovatsiina spromozhnist ta tekhnolohichna hotovnist ukrainskoi ekonomiky u mizhnarodnykh porivnianniakh" [Innovation capacity and technological readiness of the Ukrainian economy in international comparisons]. http://www.uitei.kiev.ua/viewpage.php?page_id=432

Kozyuk, V. "Monetarni aspekty rozvytku pohliadiv na problemu zabezpechennia hlobalnoi finansovoi stabilnosti" [Monetary Aspects of views on the problem of global financial stability]. *Visnyk NBU*, no. 4 (134) (2007): 34-39.

Mishkin, F. "Global Financial Instability: Framework, Events, Issues". *Journal of Economic Perspectives*, vol. 13, no. 4 (1999): 3-20

Pavlenko, I. A., and Petrenko, L. A. "Svitovyi dosvid analizu ta monitorynhu innovatsiinoho rozvytku" [International experience analysis and monitoring of innovation]. *Ahrosvit*, no. 16 (2014): 3-11.

"Perspektyvy innovatsiinoho rozvytku Ukrainy" [Perspectives of innovative development of Ukraine]. <http://old.niss.gov.ua/Table/Zhalilo21/003.htm>

Prokopenko, I. F., and Stovbun, T. O. "Innovatsiina polityka derzhavy ta ii rol u zabezpechenni rozvytku ekonomiky Ukrainy" [Innovation policy of the state and its role in the economic development of Ukraine]. *Zbirnyk naukovykh prats Kharkivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni H. S. Skovorody. Seriya «Ekonomika»*, no. 14 (2014): 5-15.

Sokhnych, A. Ya., and Irtyshcheva, I. O. "Innovatsii v period ekonomichnykh transformatsii" [Innovations in the period of economic transformation]. *Teoretychni i praktychni aspekty ekonomiky ta intelektualnoi vlasnosti*, vol. 2, no. 1 (2012): 14-18.

Shpika, P. "Pytannia finansovoi stabilnosti v tsentralnykh bankakh" [The question of financial stability at the central bank]. *Banky ta bankivski systemy krain svitu*, no. 3 (2007): 4-15.

"The Global Competitiveness Report 2014 – 2015" <http://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2014-2015>

Zadnipriana, T. S. "Umovy stvorennia innovatsiinoi modeli rozvytku ekonomiky Ukrainy" [Terms of creating an innovative model of economic development of Ukraine]. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu «KhPI»*, no. 7 (2011): 16-22.